

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarum, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Additiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13578

nostram Parochianus Presbyter, & suam partem obtineat, vnde in celebranda populi Synodo Archidiaconum suscipiendo honorificè pascat: Reliquas verò partes Abbatisa & pauperibus, in hospitali fideliter distribuat, hoc iudicio sancti Spiritus affirmantes sancimus, hoc auctoritate Banni nostri, ne vlla persona hoc mutare presumat, corroboramus.

Et vt pagina huius descriptionis nota sit omnibus Christi fidelibus, tam presentibus quàm futuris, & inconuulsa permaneat & stabilis, hanc chartam conscribi, sigillique nostri impressione iussimus insigniri.

Præterea quosdam fratres, Heinricum Decanum. Purckhardum, Etichum, Meginardum, Hartvicum, Henricum, Dietgerum. Presbyteros, qui videre & audire, fecimus ascribi & Laicos, Palatinum Comitem, Vdalschalchum de Wallershouen, & alios de familia quàm plurimos.

Actum est, Anno Dominicæ incarnationis 1127. indictione 5. 3. Kalendas Februarij, Honorio Papa prædidente, Lorhario Rege Il. regnante.

Sigillum erat omnino corruptum.

Alia Copia litterarum.

IN NOME sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Anno millesimo centesimo quinquagesimo quarto, incarnationis Dominicæ, indictione tertia, 15. Kalend. Octobris, regnante Friderico, Rege glorioso. Ego Conradus, Augustensis Ecclesiæ Episcopus, licet indignus, in generali capitulo, cum Choro maioris Ecclesiæ, ac sex venerabilibus Abbatibus, ac vndecim regularibus Præpositis, ac innumera multitudine Clericorum iustitiæ deuotæ fauentibus; cum Dominus Abbas S. Vdalrici, Heleto & Palatini Comitis in hoc negotio missi Vicarij, contestata lite, per Patronos causarum, pro Ecclesia Aichina, aduersus Dominam Abbatissam de Chuebach, Adehaidin cœperunt litigare, volentes prædictam Ecclesiam quasi matricis Ecclesiæ Aichan filiam comprobare. Cæterum, Domina Abbatissa Ecclesiæ prædictæ libertatem ac matrem per se iustitiæ firmitate & veritatis tenore credibili testimonio comprobauit. Quorum testium nomina hæc sunt: Meinhart, Otto, Dietmar, Conrad; Vdalrich; Hi erant Presbyteri, Merbotho Laicus. Ea propter recognita iustitiæ S. Magni Ecclesiæ prædictæ libertatem confirmamus. Et quicumq; ausu temerario Capituli nostri decretum, irritare voluerit, æternæ damnationis reū excommunicationis perpetuæ vinculis eum innodamus. Signum propria manu nostra subscribimus.

ADDITIONES.

FVndatorem huius Cœnobij (quod à præterfluente riuo vaccarum vulgò dicto, & in flumen Parrum influente nomen traxit) Moniales ex suis vetustis monumentis agnoscunt Comitem *Wittelspacensem Adalperonem*, qui post recuperatam è Saracenorum manibus terram sanctam ex voto eo peregrinationem suscepit, relicta domi vxore grauida: ipse in reditu facis cessit. Nuncio flebili accepto vidua *Alberadis* partus dolorib. circūdata, cum foetu interiit: relicta vnica ex præmortuo coniuge filia *Wilburgi*; quæ spretis mundi vanitatib. se suaque omnia Deo contradidit; suorum cognatorum ope consilio condidit: atque in hoc ipso prima Abbatissa Christi miles strenua ad celeste brauium peruenit.

Sublata è medio *Wilburgi* antistite, successit *Adelheidis* ex Comitibus *Wittelspacensibus* progenita. huius in diem hodiernum sub choro Monialium in Ecclesia Monasterij in crypta exigua, conspicitur, sepultura cum tali epitaphio lapidi inciso.

Conti.

COLLEGIOR. PER BOIARIAM.

251

Continet iste locus, Comitum laudabile corpus.

Albrat enim fertur flebile quod moritur.

Francia quam dederat gaudens hac terra fouebat,

Dum vixit statuit optima qua potuit.

Qui legis hoc carmen poscas sibi te precor) ex hinc.

Vnde ruit culpa, quo redeat venia.

Dedicauit Ecclesiam, & monasterium confirmauit Hermannus Episcopus Augustanus An. Dn. MCXXI. & non longe post igne concrematum restauratur ab Adelscalco Wittelspacen. Comite, eiusque coniuge Wilburgi, dotauit liberaliter Otto M. Wittelspacen. Comes Boiorum Dux à Friderico I. designatus.

CATALOGUS ANTISTITVM MONASTERII KVEBACH.

- I. Dn. Wilburgis fundatrix.
- II. Dn. Adelheidis Com. de Wittelspach,
- III. Dn. Hattemuth presuit circ. ann. 1041.
- IV. Dn. Richardis an. 1127.
- V. Dn. Adlheidis ann. 1154.
- VI. Dn. Magdalena ann. 1228.
- VII. Dn. Agnes ann. 1253.
- VIII. Dn. Sophia ab Hoehenperg, anno 1268.
- IX. Dn. Macchtildis, an. 1275.
- X. Dn. Sophia ann. 1297.
- XI. Dn. Salome, ann. 1303.
- XII. Dn. Sophia, ann. 1310.
- XIII. Dn. Anna, ann. 1324.
- XIV. Dn. Agnes, ann. 1335.
- XV. Dn. Anna, ann. 1337.
- XVI. Dn. Salome, ann. 1346.
- XVII. Dn. Petrisla Waltungerin, ann. 1351.
- XVIII. Dn. Salome ann. 1357.
- XIX. Dn. Petronella, ann. 1360.
- XX. Dn. Salome, ann. 1367.
- XXI. Dn. Anna, ann. 1374.
- XXII. Dn. Petronella Pefenhauserin, ann. 1380.
- XXIII. Dn. Petrisla, ann. 1404.
- XXIV. Dn. Agnes, 1407.
- XXV. Dn. Veronica, ann. 1417.
- XXVI. Dn. Agnes Pferingerin, ann. 1428.
- XXVII. Dn. Petrisla, ann. 1440.
- XXVIII. Dn. Agnes, an. 1443.
- XXIX. Dn. Anna, Oederin, ann. 1456.
- XXX. Dn. Catharina Schvvollerin, ann. 1463.
- XXXI. Dn. Barbara Hufnegelin, electa fuit an. 1467. presuit an. 20. sub qua reformatum fuit Monasterium.
- XXXII. Dn. Scolastica Stamlerin, eligitur an. 1488. rexit an. 12.
- XXXIII. Dn. Iuliana Holzböckin, electa an. 1500. presuit an. 17.
- XXXIV. Dn. Sabina electa an. 1517. gubernauit an. 4.
- XXXV. Dn. Scolastica de Hasling, eligitur an. 1521. presuit an. 16.
- XXXVI. Dn. Veronica Pöllingerin administrationem suscepit an. 1537. tenuit an. 16.
- XXXVII. Dn. Maria Rhelingerin elig. an. 1550. presedit an. 9.
- XXXVIII. Dn. Sophia Schillingin, electa an. 1559. presuit. an. 16.

XXXIX.

XXXIX. Dn. Scolastica Holtzböckin *eligitur an. 1575. tenuit reg. an. 2.*

XL. Dn. Barbara Sternin *elect. an. 1577. rexit an. 29.*

XLI. Dn. Genoueva Rettin *elig. an. 1606. praefuit hebdomadis 39.*

XLII. Dn. Anna Maria im Hof *hoc ipso anno 1619. feliciter praefst.*

Sequuntur Abbatissae quarum nomina reperiuntur quidem in Calendario defunct. sed de his praeterea nihil habetur.

- I. Dn. Adalberta.
- II. Dn. Irmelgardis.
- III. Dn. Hildegardis.
- IV. Dn. Hildvvig.
- V. Dn. Hildburgis.
- VI. Dn. Wertha.
- VII. Dn. Kunegunda.
- VIII. Dn. Bichburgis.
- IX. Dn. Tutta.
- X. Dn. Scolastica.
- XI. Dn. Berchtrat.
- XII. Dn. Hedtavig.
- XIII. Dn. Richnissa.
- XIV. Dn. Wervvig.
- XV. Dn. Ottilia.
- XVI. Dn. Richkardis.
- XVII. Dn. Mechtildis.
- XVIII. Dn. Anna.
- XIX. Dn. Gertrudis.
- XX. Dn. Geissula.
- XXI. Dn. Irmenthraudt.

DIETHRAMSZELL.

IVXTA Isaram Monasterium S Augustini Canonicorum regularium. Anno 1099. tempore Urbani secundi, imperante Henrico quarto, regni eius XLIII. duo pij & deuoti viri, Otto & Berengerus cum quodam venerabili Sacerdote Diethramo, maioris deuotionis & pietatis causa in eremum, Eglingerfurt nomine, secesserunt. Cum verò ibi duos annos mansissent, propter aquae penuriam domicilia sua ad riuum eiusdem syluae transfulerunt & Ecclesiam eodem in loco, in honore S. Martini, extruxerunt. Cum verò inter Dominos aliquos eodem tempore de terminis & finib. eius syluae contentio oriretur, Otto Comes de Diessen, cum duobus filiis suis, Ottone & Henrico, Abbas Vdalscalcus de Tegernsee, cum Aduocato suo, Reinpertus de Reut, cum fratribus suis, Ruperto, Adalberto, & Liebhardo, & alii plures conuenerunt; è quorum numero duodecim huius negotij arbitros elegerunt, qui dato iuramento, limites vnique parti proprios designarunt, & hanc syluae partem tanquam vacantem possessionem iudicarunt: cui decisioni & transaetioni fratres de Reut nequaquam stare voluerunt. Interim Dei omnipotentis instinctu mutati, omnes concorditer praedictam syluam non solum vacantem, verum etiam cuique parti addictam ad Monasterium deputarunt, quin etiam alios vicinos fundos ac bona pro aedificatione Monasterij tradiderunt. Dominus Diethramus missus est Romam, & à Paschali